

29-M ELS SERVEIS PÚBLICS

Pàgines 2 a 22 >>>

Hi ha tres sorolls urbans que indiquen que es fa de dia a Barcelona: el del despertador, el de les persianes dels comerços i el dels escolars. Al centre, on les parets són de paper i els carrers accessos directes a la intimitat aliena, ahir només es van sentir els despertadors. A les 7.00 hores, al guirigall metàl·lic s'hi va sumar el clàssic brunzit de l'helicòpter dels Mossos d'Esquadra. Clàssic perquè, amb tanta manifestació, els barcelonins ja l'han incorporat als seus somnis.

Ahir a les 9.00 hores, els avis buscaven a les escombraries acumulades. Aquesta imatge no deixa de ser dolorosa encara que sigui diària. Ahir era escandalosament trista. La ciutat s'havia despertat bruta, tensa i deshabitada. Quan Barcelona es buida de classe mitjana, la pobresa es veu més i els turistes es queden sols.

A PEU
DE CARRERCATALINA
Gayà

Hores canines a la ciutat nerviosa

A les 9.30 hores, els piquets sindicals i els policies secrets se sumaven a l'escena. Al carrer d'Hospital, uns alemanys amb maleta topaven de cara amb uns piquets que increpaven el quiosquer de la plaça de Sant Agustí. Els sindicalistes l'amenaçaven de tornar amb més «companys». Els turistes observaven i el quiosquer, **Josep Manel Tudela**, deia el que després seria la demanda de tants altres: «La vaga és un dret». Al seu voltant

—excepte un bar i l'església— tot estava mig tancat.

És que la persiana en dia de vaga general recorda la cortineta de poble. S'obre a mitges o es tanca segons qui passi pel davant. Ahir molts botiguers, cambrers i dependents van jugar al gat i la rata amb els piquets.

A la rambla del Raval, els amos de dos gossos caminaven en fila índia. Es notava que ni gossos ni amos esta-

ven acostumats a compartir el matí. Els amos miraven els piquets amb cara de pomes agres i improvisaven un diàleg sobre la quantitat de banderes roges. Els gossos es movien indecisos.

Als voltants de la rambla del Raval hi ha les seus de diversos sindicats. **Pere Silvente**, d'USOC, deixava clar que el seu sindicat només organitza piquets informatius. El seu argument per fer una crida a la vaga: hi ha alternatives per a l'ocupació i la justícia social. Ho deia calmat; sense sermons moralistes.

Al migdia, Barcelona s'havia posat nerviosa. La brutícia del matí s'acumulava a la de la nit. Algú deia que havien rebotat un aparador al mercat de Santa Caterina. Davant d'aquest mercat, el **Félix**, l'amo d'un gosset anomenat Tete, observava les destrosses. Reconeixia que la quei-

xa és més justa que mai, però no tenia tan clar que la vaga servís d'alguna cosa. El propietari del cafè on treballa havia tancat per por dels piquets. El Tete semblava feliç d'estar amb el seu amo a una hora tan poc canina.

El brunzit de l'helicòpter augura que la jornada serà violenta

A les 13.00 hores, l'helicòpter pujava i baixava. Els veïns auguraven violència, destrosses. Tenien raó. Últimament és així cada vegada que la ciutat es desperta amb el brunzit de l'helicòpter. ≡

apiedecalle@elperiodico.com